

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: Ing. M. M.,
trvale bytem
adresa pro doručování:

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 10. 2017, č.j. 560 415 1179/315-PZA

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátu, se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování žalobce v řízení o žalobě ve výši **5429 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně ve lhůtě **30 dnů** ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) brojil žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 10. 2017, č.j. 560 415 1179/315-PZA (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo rozhodnuto o jeho námitkách ze dne 4. 5. 2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 3. 2017, č.j. 560 415 1179 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňové rozhodnutí bylo napadeným rozhodnutím zcela změněno tak, že se mu přiznává ode dne 10. 12. 2015 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, jehož výše činí 4738 Kč. Dále bylo rozhodnuto o valorizaci tohoto důchodu od ledna 2016 a ledna 2017.

II. Napadené rozhodnutí

3. V napadeném rozhodnutí žalovaná shrnula průběh dosavadního řízení a uvedla, že přezkoumala prvostupňové rozhodnutí v plném rozsahu včetně uplatněných námitek a nechala vypracovat nový posudek o invaliditě žalobkyně svým lékařem.
4. Novým posudkem o invaliditě vypracovaným žalovanou ze dne 27. 6. 2017 bylo zjištěno, že pracovní schopnost žalobce poklesla o 35%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je ode dne 10. 12. 2015 zdravotní postižení uvedené v kapitole II., oddílu A, položka 1 písm. c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity (středně těžké postižení po enukleaci očního bulbu vpravo při lehkém zhoršení vizu na oku druhostranném s projevy glaukomu ve sledování a se zjištěnou poruchou prostorového vidění nasálně při perimetrickém vyšetření ze dne 10. 12. 2015).
5. Z nového posudku o invaliditě žalobce především vyplývá, že onkologické onemocnění je v remisi bez nutnosti pooperační aktivní onkologické léčby. Žalobce se účastnil jednání lékaře žalované a byl vyšetřen. Vznik invalidity je stanoven lékařem žalované odlišně od stanovení vzniku invalidity lékařem OSSZ Hodonín, a to podle přiložené dokumentace ode dne 10. 12. 2015, kdy je poprvé popsána porucha prostorového vidění na jediném oku, a to na základě vyšetření perimetrem. Žalobce byl při jednání vyšetřen lékařem žalované.
6. Ve zbytku byly závěry posudku OSSZ Hodonín potvrzeny jako správné s tím, že se jednalo pouze o středně těžké postižení, a nikoliv těžké postižení či zvláště těžké postižení. Zdravotní stav žalobce je považován za stabilizovaný při dodržování léčebných a režimových opatření. Zdravotní stav umožňuje výkon přiměřeného zaměstnání při dodržování preventivních zdravotních a pracovních opatření.
7. Ve zbytku napadeného rozhodnutí se žalovaná zabývala výpočtem výše invalidního důchodu žalobce.

III. Žaloba

8. V žalobě a jejím doplnění žalobce brojil proti napadenému rozhodnutí z důvodu nesprávného stanovení data vzniku invalidity.

9. Konkrétně žalobce požaduje stanovení data vzniku invalidity podle data provedení operace levého oka dnem 13. 7. 2015 (enukleace). Tímto dnem přišel žalobce podle svého přesvědčení také o schopnost prostorového vidění.
10. Žalobce poukázal na zprávu z Nemocnice Kyjov ze dne 28. 11. 2017 (MUDr. K.) a také další lékařské zprávy.
11. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí, ale také požádal o přiznání odškodnění psychické újmy ve výši 10 000 Kč.

IV. Vyjádření žalované

12. Ve svém vyjádření žalovaná obsáhle shrnula právní úpravu invalidity a posuzování zdravotního stavu, a to včetně výkladu pojmu stabilizace a adaptace.
13. Jelikož žalobce zpochybnil správnost stanovení data vzniku invalidity, žalovaná navrhla vyhotovení nového posudku o invaliditě u příslušné Posudkové komise MPSV. Za současného stavu věci žalovaná navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
14. Požadavku žalobce na přiznání odškodnění ve výši 10 000 Kč za psychickou újmu za zbytečná řízení nelze v tomto řízení vyhovět, neboť platné zákony přiznání tohoto typu odškodnění v rámci soudního řízení správního neumožňují.

V. Řízení před krajským soudem

15. V průběhu řízení krajský soud vyžádal správní spis OSSZ Hodonín včetně připojené zdravotní dokumentace žalobce a také správní spis žalované.
16. Žalobci byl usnesením ze dne 28. 2. 2018, č. j. 33 Ad 21/2017 - 31 ustanoven zástupcem advokát Mgr. Ladislav Bárta. Pozdějším návrhem ze dne 25. 10. 2018 se žalobce domáhal ustanovení jiného zástupce, nicméně po vzájemné konzultaci s ustanoveným zástupcem vzal tento návrh podáním ze dne 27. 11. 2018 výslovně zpět, takže o něm krajský soud samostatně nerozhodoval.
17. Ze **správního spisu** žalované a OSSZ Hodonín vyplývají následující skutečnosti.
18. Podle posudku OSSZ Hodonín ze dne 8. 3. 2017 vypracovaného v prvostupňovém řízení bylo jako datum vzniku invalidity stanoveno datum 31. 3. 2016, a to ve vazbě na lékařskou zprávu z očního vyšetření ze dne 31. 3. 2016 na Poliklinice Hodonín (MUDr. Ch.). Podle této lékařské zprávy je potvrzen perimetr – výpad nasálně, exkavace 0,6 glaucoma otevřeného úhlu OS. Lékařská zpráva MUDr. P. K. z Nemocnice Kyjov vypovídá o provedeném perimetrickém vyšetření glaukomovém testu OS – výpad nasálně + snížení s diagnózou primární glaukom otevřeného úhlu. V námitkovém řízení žalobce předložil další nález MUDr. K. ze dne 25. 4. 2017.

19. Krajský soud dále nechal vypracovat **posudek PK MPSV** ze dne 3. 10. 2018. Z tohoto posudku vyplývá, že PK MPSV zasedala ve složení z předsedkyně komise, odborného lékaře z oboru oftalmologie a tajemnice komise. Žalobce byl jednání přítomen a byl vyšetřen. Z tohoto vyšetření vyplynulo, že levým okem fixoval bez potíží v závislosti na tom, ze které strany na něho osoba promlouvá. PK MPSV v předmětném posudku vycházela z lékařských zpráv z rentgenových, chirurgických, gastroenterologických a zejm. očních vyšetření. Měla k dispozici mj. také nález MUDr. P. K. ze dne 10. 12. 2015, který vypovídá o vyšetření perimetrem a výpadku zorného pole na levém oku při normální zrakové ostrosti, a dále také nález téhož lékaře ze dne 28. 11. 2017. Tento nález přiložil žalobce až k podané žalobě, přičemž je v něm výslovně uvedeno, že k 13. 7. 2015 došlo k enukleaci pravého oka – „*od toho dne ztráta prostorového vidění*“.
20. V posudkovém hodnocení předmětného posudku PK MPSV uvedla, že u žalobce byla provedena enukleace pravého bulbu s implantací akrylátového implantátu pro melanom chorioidey dne 13. 7. 2015, pooperačně bez komplikací, přičemž zrakové funkce na levém oku byly v normě. Dne 7. 9. 2015 byla provedena úprava důlku po enukleaci, zrakové funkce na levém oku byly v normě. Až po perimetrickém vyšetření dne 10. 12. 2015 byl prokázán nasální výpadek zorného pole na levém oku při normální zrakové ostrosti. Po operaci pokračuje léčení glaukomu na levém oku. PK MPSV výslovně uvedla, že samotná ztráta jednoho oka nebo ztráta vizu jednoho oka při normálních zrakových funkcích na druhém oku nesnižuje podstatněji pracovní schopnost. Až prokázaná závažnější porucha zrakových funkcí nebo koncentrické zúžení zorného pole do 45 stupňů od bodu fixace snižuje podstatněji pracovní schopnost.
21. U posuzovaného jde o novotvar oka, středně těžké postižení, o ztrátu jednoho oka na podkladě onkologického onemocnění v kompletní remisi bez nutnosti onkologické léčby, stabilizované onemocnění v kompletní remisi, na zachovaném oku s nasálním výpadkem zorného pole, který podstatně neomezuje výkon některých denních aktivit s lehce zhoršeným centrálním viděním.
22. PK MPSV uzavřela, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1 písm. c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro něž PK MPSV stanovila pokles pracovní schopnosti ve výši 35 %. Horní hranice položky nebyla zvolena proto, že operací bylo onkologické onemocnění vyléčeno.
23. Vzhledem k uvedenému PK MPSV konstatovala, že zdravotní stav byl posouzen objektivně z dostatečně doložené zdravotní dokumentace, z níž nevyplývá progresse zdravotního stavu a zdravotní stav je stacionární.
24. Datum vzniku invalidity I. stupně PK MPSV stanovila ve shodě s lékařem žalované dnem 10. 12. 2015, tj. očním vyšetřením, které poprvé prokazuje postižení funkce levého oka – nasální výpadek zorného pole.
25. V pracovní rekomandaci PK MPSV uvedla, že žalobce je schopen po vzniku invalidity I. stupně vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné,

smyslové anebo duševní schopnosti. Je schopen využít dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, eventuálně pokračovat v předchozí výdělečné činnosti.

VI. Posouzení věci krajským soudem

26. Krajský soud ve věci nařídil ústní jednání, které se uskutečnilo dne 20. 12. 2018 za přítomnosti žalobce, jeho zástupce a zástupkyně žalované.
27. Při jednání krajský soud vyslechl procesní přednesy stran a konstatoval obsah soudního a správního spisu. Dále provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 3. 10. 2018, přičemž dal příležitost oběma stranám k vyjádření k provedenému dokazování a jeho výsledku. Zástupce žalobce uvedl, že zpráva ze dne 10. 12. 2015 pouze hovoří o tom, že proběhlo vyšetření perimetrem. Podle jeho názoru je příčinou glaukomu levého oka provedená enukleace pravého oka. Zástupkyně žalované poukázala na shodu posudků lékaře žalované v námitkovém řízení a posudku PK MPSV ze dne 3. 10. 2018 a uzavřela, že je třeba vycházet z prokázaného data vzniku invalidity ke dni 10. 12. 2015. Zástupce žalobce navrhl provést dále výslech žalobce, a to vzhledem k pocitům žalobce a jeho prožívání následků operace pravého oka. Zástupkyně žalované s tímto návrhem nesouhlasila. Krajský soud návrh na výslech žalobce zamítl a dal příležitost žalobci, aby sdělil volnou formou, co k věci má.
28. Žalobce uvedl, že se cítil invalidní hned po operaci pravého oka, měl špatnou orientaci někdy doprovázenou pády a dalšími komplikacemi. Počínající glaukom levého oka mu byl zjištěn již po operaci s tím, že mu byl předepsán lék Azop a bylo mu sděleno, že je onemocnění v počátečním stadiu. Žalobce souhrnně konstatoval, že po operaci ho již provázely problémy s viděním na levém oku, ale MUDr. K. jednoznačně dříve nepotvrzoval, že by šlo o glaukom.
29. Soud dále citoval obsah lékařské zprávy MUDr. K. ze dne 28. 11. 2017, která jediná jednoznačně potvrzuje to, co tvrdí žalobce, nicméně tato zpráva pochází až z období po vydání napadeného rozhodnutí před podáním žaloby. Závěrem zástupce žalobce navrhl důkaz znaleckým posudkem lékaře z oboru oftalmologie, k němuž zástupkyně žalované uvedla, že není zapotřebí. Soud tento důkazní návrh zamítl, neboť podle jeho názoru nenastaly při zjišťování skutkového stavu podmínky. Poté soud vyslechl konečné návrhy na rozhodnutí ve věci a přiznání náhrady nákladů řízení a po přerušení jednání přistoupil k vyhlášení rozsudku.
30. Žaloba **není důvodná**.
31. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda

se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

32. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz). Jsou-li v posudkových hodnoceních zdravotního stavu rozpory, může je krajský soud v rámci doplňování zjišťování skutkového stavu řešit i porovnáním tzv. srovnávacího posudku PK MPSV (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, čj. 6 Ads 12/2013-22, přístupný na www.nssoud.cz).
33. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné

činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti.

34. V posuzované věci krajský soud vyhodnotil skutkový stav zjištěný ze správního spisu v kontextu s posudkovými hodnoceními vyplývajícími z posudků vypracovaných v otázce invalidity žalobce. V předmětné věci je spornou otázkou datum vzniku invalidity, nikoliv samotná invalidita žalobce. Žalobní argumentace je založena na tvrzení, že žalobce se stal invalidním v prvním stupni invalidity již dnem 13. 7. 2015, kdy prodělal operaci spočívající v enukleaci pravého oka v důsledku melanomu choriodei. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1 písm. c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, vymezená jako středně těžké postižení po enukleaci očního bulbu vpravo při lehkém zhoršení vizu na oku druhostranném s projevy glaukomu ve sledování a se zjištěnou poruchou prostorového vidění nasálně při perimetrickém vyšetření, což shodně potvrzují všechny vypracované posudky. Tvrzení žalobce o dřívějším vzniku invalidity však nepotvrzuje ani posudkové hodnocení posudku lékaře žalované vypracovaného v námitkovém řízení, ani posudek PK MPSV ze dne 3. 10. 2018. Již v námitkovém řízení došlo k posunu data vzniku invalidity ze dne 31. 3. 2016 (určeného posudkem OSSZ Hodonín) na den 10. 12. 2015.
35. Krajský soud se zabýval hodnocením posudku PK MPSV ze dne 3. 10. 2018 z hlediska úplnosti a přesvědčivosti. Tento posudek byl vypracován komisí zasedajícím v řádném složení, žalobce byl při jednání komise vyšetřen. Posudek je zpracován na základě veškerých dostupných a relevantních lékařských zpráv a nálezů. Z nich nejdůležitější roli hraje lékařský nález MUDr. K. ze dne 10. 12. 2015, který dokumentuje vyšetření perimetrem levého oka, které potvrdilo poruchu (výpadek) prostorového vidění. Podstatné je, že posudek PK MPSV shodně s posudkem lékaře žalované vyhodnotil právě tuto lékařskou zprávu jako první průkazný podklad svědčící o tom, že u žalobce byla rozvinuta porucha vidění na levém oku. Žádná předchozí lékařská zpráva založená ve správním spisu nedokumentuje průkazně toto zdravotní postižení. Pokud žalobce tvrdí, že měl problémy s levým okem již po operaci pravého oka (poruchy orientace, pády apod.), nemusí tyto efekty být v nutném kauzálním nexu s později dokumentovanou poruchou vidění na levém oku, ale spíše důsledkem přizpůsobení mozkových center žalobce stavu po enukleaci pravého oka. Posudek PK MPSV při hodnocení lékařských nálezů z doby po operaci pravého oka vychází z toho, že levé oko bylo bez funkčního postižení.
36. Pokud se žalobce odkazoval na nález MUDr. K. ze dne 28. 11. 2017, je třeba uvést, že tato lékařská zpráva skutečně výslovně potvrzuje, že vznik poruchy vidění na levém oku je potřeba vztáhnout již k okamžiku provedení operace dne 13. 7. 2015. K tomu krajský soud uvádí, že tato lékařská zpráva byla vydána evidentně v souvislosti se zamítnutím námitek žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí a je tak na ni třeba nahlížet. PK MPSV měla tuto zprávu k dispozici v rámci podkladů pro posudkové hodnocení, a přesto to nezměnilo její závěr o tom, že invalidita žalobce prokazatelně vznikla až k datu 10. 12. 2015.

37. Závěry předmětného posudku jsou postaveny na racionální, logické a přezkoumatelné posudkové úvaze, že porucha vizu na levém oku byla jednoznačně prokázána až k uvedenému datu, a nikoliv již k datu 13. 7. 2015, jak tvrdí žalobce. K tomu krajský soud ještě dodává, že z hlediska ustálených metod tvorby posudkového hodnocení zdravotního stavu je obvyklou praxí posudkových lékařů, že se při stanovení data vzniku invalidity či jejího zániku řídí datem, kdy bylo určité zdravotní postižení, které působí funkční poruchu s dopadem na pracovní schopnost, doloženo a prokázáno (tzn. objektivizováno) lékařským vyšetřením. Ani v této věci proto krajský soud nemá za to, že by postup posudkových lékařů z této praxe jakkoliv vybočil.
38. Ohledně návrhu žalobce na přiznání odškodnění za postup žalované ve výši 10 000 Kč krajský soud uvádí, že soudy ve správním soudnictví nejsou kompetentní k rozhodování o náhradě škody či nehmotné újmy způsobené při výkonu veřejné moci. Navíc žalobce nebyl ve věci úspěšný, a tudíž nejsou splněny základní podmínky pro úvahy o odpovědnosti žalované podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci, ve znění pozdějších předpisů.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

39. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud dospěl k závěru, že nebyl prokázán dřívější vznik invalidity žalobce k jím tvrzenému datu 13. 7. 2015, a proto žalobu zamítl, jak je ve výroku I. uvedeno.
40. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované nelze náhradu nákladů řízení přiznat ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. (výrok II. tohoto rozsudku).
41. Ustanovenému zástupci advokátu Mgr. Ladislavu Bártovi krajský soud přiznal odměnu za zastupování v rozsahu dvou úkonů právní služby (příprava a převzetí zastoupení, účast na jednání soudu dne 20. 12. 2018). Krajský soud vycházel při stanovení částky odměny z příslušných ustanovení vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů. Podle ustanovení § 9 odst. 2 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu platí, že v řízení o žalobě v důchodové věci ve správním soudnictví je tarifní hodnotou 5.000 Kč. Ve smyslu § 7 bod 3 této vyhlášky činí sazba za jeden úkon právní služby 1.000 Kč., tedy celkem 2000 Kč. Dále krajský soud zvýšil odměnu o částku náhrady hotových výdajů ve výši 600 Kč za zmíněné dva úkony. Celkem tedy na odměně ustanoveného zástupce náleží částka 2600 Kč, kterou soud nezvýšil o částku připadající na DPH, neboť ustanovený zástupce neprokázal, že je plátcem této daně.
42. Zástupce žalobce vyúčtoval na cestovním k soudnímu jednání za cestu Ostrava – Brno a zpět, přičemž doložil kopii technického průkazu vozidla Volkswagen Passat reg. zn. x, podle něhož je průměrná kombinovaná spotřeba tohoto vozu 6,0 l nafty na 100 km. Při výpočtu cestovního krajský soud podpůrně z právní úpravy cestovních náhrad

obsažené v § 156 a násl. zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, jakož i vyhlášce č. 463/2017 Sb. účinné od 1. 1. 2018. Vzdálenost z místa sídla zástupce k soudu a zpět činí cca 345 km. Krajský soud vycházel tedy z toho, že ustanovený zástupce spotřeboval na své cestě k jednání soudu (345 km cesta tam i zpět) cca 21 l motorové nafty při kombinované spotřebě). Spotřebované pohonné hmoty je třeba vynásobit částkou prokázané nákupní ceny za litr motorové nafty (30,90 Kč), tedy po zaokrouhlení celkem 649 Kč. Krajský soud přiznal žalobci též tzv. základní náhradu za ujeté kilometry (§ 157 odst. 4 zákoníku práce ve spojení s § 1 citované vyhlášky), která je tvořena součinem počtu ujetých kilometrů a paušální částky 4,00 Kč/km, tedy celkem 1380 Kč na cestu tam i zpět. Celkem činí náhrada cestovních výdajů 2029 Kč za cestu k jednání krajského soudu dne 20. 12. 2018. Krajský soud dále přiznal ustanovenému zástupci náhradu za promeškaný čas strávený cestou k tomuto jednání, a to celkem v rozsahu 8 půlhodin po 100 Kč, tedy celkem 800 Kč.

43. Ustanovenému zástupci žalobce tedy přísluší celkem na úhradě nákladů zastoupení částka 5429 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně ve lhůtě do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku, jak je ve výroku III. tohoto rozsudku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 20. prosince 2018

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.